

РЕШЕНИЕ

№ 6068

гр. София, 04.11.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 55 състав,
в публично заседание на 27.10.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Диана Стамболова

при участието на секретаря Антонина Бикова, като разгледа дело номер **8472** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 197, ал. 2, вр. ал. 1, вр. чл. 121, ал. 2 ДОПК.

Образувано е по жалба от „В. 2008“ – Е.- [населено място], представлявано от управителя А. П. С. срещу Решение № ПО-133/23.07.2020г. на директора на ТД на НАП С., с което е оставена без уважение жалбата срещу Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки с изх. №С200022-023-0002044/26.06.2020г., издадено от публичен изпълнител при ТД на НАП С.. Жалбоподателят навежда доводи за незаконосъобразност на оспорения административен акт, като немотивиран, постановен при съществени процесуални нарушения и несъобразяване с материалния закон. Счита, че мотивите на решаващия орган са декларативни и не съдържат анализ по релевантните за налагането на предварително обезпечение обстоятелства. Изложените от приходната агенция съображения за налагане на обезпечителни мерки не сочат обезпечителна нужда, тъй като не представляват нарушение на данъчното законодателство. Декларирането на отрицателен финансов резултат, отдаването под наем на сгради, не могат да водят по никакъв начин до извода, че дружеството има публични задължения, в предпологаем размер 22511.00 лв. От постановлението не е видно откъде, за какво и как се формира и как е установено това предпологаемо публично вземане, не са посочени фактически основания, а след като публичния изпълнител е обвързан от посоченият от ревизорите предпологаем размер, то последният трябва да бъде обоснован и мотивиран. Сочи, че заместник директора в своето решение не коментира действията на ревизиращия екип и публичния изпълнител, че не е извършен конкретен анализ на стойността на активите, които биха

могли да послужат за обезпечаване на предполагаемите публични задължения. При липса на обосновааност и мотивираност по отношение на размера на предполагаемите бъдещи публични вземания, наложеното обезпечение върху цялото имущество на бъдещия длъжник навежда на непропорционалност и несъразмерност на мярката, в нарушение на чл.121, ал.3 ДОПК чл.195, ал.7 ДОПК. Излага твърдения, че са възбранени 2 бр. недвижими имоти на балансова стойност 130 000.00 лв. при необоснован размер на предполагаемо вземане от 22 511.00 лв., като хипотетично публичния изпълнител би могъл да наложи възбрана върху единият имот. Освен липсата на анализ на обезпечителната нужда, счита, че отсъстват и данни за действия на евентуалния бъдещ длъжник, че умишлено би могъл да се освободи от активи, които могат да послужат за удовлетворяване на евентуалните публични задължения. С жалбата се иска отмяна на наложените предварителни обезпечителни мерки ведно с потвърждаващото ги решение на директора на ТД на НАП по подробно изложени съображения за незаконосъобразност.

В съдебно заседание жалбоподателят чрез процесуален представител поддържа жалбата и моли същата да бъде уважена по изложените в нея съображения. Моли за присъждане на сторените съдебни разноски по делото.

Ответникът – Директорът на ТД на НАП [населено място] чрез процесуален представител оспорва жалбата като неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

На дружеството е извършена ревизия въз основа на ЗВР № Р-22220420000682-020-001/04.02.2020г. за установяване на задължения корпоративен данък по ЗКПО за периода 01.01.2014г. – 31.12.2019г. ЗВР № Р-22220420000682-020-001/04.02.2020г. е изменяна на 05.05.2020г.; 10.06.2020г. и 01.07.2020г., като крайния срок за извършване на ревизията е определен на 11.01.2021г.

В хода на образуваното ревизионно производство Д. Т. - главен инспектор по приходите при ТД на НАП С. и ръководител ревизията е подала до Дирекция "Събиране" в ТД на НАП С. искане № Р-22220420000682-039-001/25.06.2018г., да бъдат наложени спрямо „В. 2008“ – Е. предварителни обезпечителни мерки за задълженията, които ще бъдат установени в резултат на възложената ревизия в предполагаем размер е ДДС 20 000 лева – главница и 2511 лева – лихви към 25.06.2020г. Изтъкнато е, че възниква съмнение, че дружеството укрива доходи от наеми от собствените си недвижими имоти, което води до отклонение от данъчно облагане, изразяващо се в деклариране на ниски размери на приходи и съответно нисък размер на дължимия корпоративен данък. Съгласно представени от задълженото лице справки по образец, същото не притежава транспортни средства. По данни от Справка обр. Сд-41, дружеството притежава недвижими имоти сграда 2 и 3 в [населено място], [община], с отчетна стойност 130 000 лева. По данни от оборотна ведомост км 31.12.2019г. балансовата стойност на сградите е в размер на 72 800 лева. По данни на И., Служба по вписванията – П., за периода от 01.01.1992г. до 25.06.2020г. по партидата на дружеството са вписани закупени два недвижими имота, чиято възбрана се иска.

Въз основа на направеното искане, старши публичен изпълнител е приел, че събирането на публичните държавни вземания в предполагаем размер на общо 22 511

лева / главница от 20 000 лева и 2511 лева лихва/ ще бъде затруднено, поради което с оспореното Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки с №С200022-023-0002044/26.06.2020г., на основание чл. 121, ал. 1 от ДОПК е наложил възбрана върху два недвижими имота, сграда 2 и 3 в [населено място], [община], подробно описани в постановлението, с балансова стойност и за двата 0.00 лева. В същото време отделно в Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки с №С200022-023-0002044/26.06.2020г., е посочено, че двата възбранени имота са на обща балансова стойност 130 000 лева.

С Решение № ПО-133/23.07.2020г. на директора на ТД на НАП С., е оставена без уважение жалбата на „В. 2008“ – Е.- [населено място] срещу Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки с изх. №С200022-023-0002044/26.06.2020г., издадено от публичен изпълнител при ТД на НАП С..

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата изхожда от надлежна страна – адресат на оспореното решение, подадена е пред компетентния съд и в предвидения за това срок, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

Предмет на съдебен контрол на настоящото производство са постановлението за налагане на предварителни обезпечителни мерки и потвърждаващото го решение на директора на ТД на НАП С.. По аргумент от нормата на чл. 197, ал. 3 ДОПК съдът извършва преценка и на законосъобразността на постановленията за налагане на обезпечителни мерки. Следователно, съдът, съобразно задължението си за пълна служебна проверка на законосъобразността на оспорвания акт по чл. 168 АПК вр. § 2 от ДР на ДОПК, извършва преценка дали при издаването на двата административни акта (постановлението за налагане на предварителни обезпечителни мерки и решението на директора на ТД на НАП по чл. 197, ал. 1 ДОПК) са спазени всички изисквания за законосъобразност - наличие на компетентност на органа; спазване на материалноправните и процесуалните правила при издаването им; изискването за форма и съобразяване с целта на закона (чл. 160, ал. 2 вр. чл. 144, ал. 2 ДОПК).

Постановлението за налагане на предварителни обезпечителни мерки е издадено от компетентен орган съгласно чл. 167 вр. с чл. 195, ал. 3 ДОПК. Спазена е формата, установена в разпоредбата на чл. 196, ал. 1 ДОПК. Директорът на ТД на НАП С., като компетентен горестоящ административен орган, е постановил решение в срока по чл. 197, ал. 1 ДОПК, съобразено с изискванията за форма, установени в същата правна норма.

Разпоредбата на чл. 121, ал. 1 ДОПК урежда случаите на налагане на обезпечителни мерки. Въпросните мерки имат привременен характер (чл. 121, ал. 4 и 5 ДОПК), като предназначението им е да гарантират събирането на публичните вземания на този етап от ревизионното производство, с оглед предотвратяване извършването на сделки и действия с имуществото на длъжника, които биха осуетили събирането на задълженията за данъци, които ще бъдат установени с ревизионен акт. Ако при приключване на ревизионното производство с ревизионен акт бъдат установени публични задължения в очаквания размер, публичният изпълнител пристъпва към продължаване действието на наложените мерки съгласно възможността, предвидена в разпоредбата на чл. 121, ал. 6 ДОПК с налагане на обезпечителни мерки на основание

чл. 195 ДОПК от същия вид и върху същото имущество, обезпечаващи конкретно установените по основание и размер публични задължения, а в случай че не се стигне до установяване на очаквания размер на публичните задължения, може да се процедира по реда на чл. 208, ал.1 от ДОПК.

В рамките на производството по издаване на постановлението за предварително обезпечаване чрез налагането на съответните мерки компетентният публичен изпълнител извършва преценка дали действително ще бъде невъзможно, респ. затруднено събирането на публичните задължения и при съобразяване на условията по чл. 121, ал. 3 от ДОПК, той има правомощието да наложи обезпечение. Преценката за евентуална затрудненост на събирането на задълженията е в рамките на неговата дискреционна власт.

Съгласно чл.197, ал.3 от ДОПК съдът отменя обезпечителната мярка, ако длъжникът представи обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция или държавни ценни книжа, ако не съществува изпълнително основание или ако не са спазени изискванията за налагане на предварителни обезпечителни мерки по чл. 121, ал. 1 и чл. 195, ал. 5.

Първото отменително основание по чл.197, ал.3, пр.1 ДОПК в случая не е налице. Нито с жалбата, нито до приключване на устните състезания по делото са представени доказателства за учредено обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция, държавни ценни книжа, което да обуславя задължителна съдебна отмяна на наложената съгласно чл. 121, ал. 1 ДОПК с ПНПОМ възбрана на недвижими имоти.

Второто отменително основание по чл. 197, ал. 3, пр. 2 ДОПК в случая не е приложимо. Спорните обезпечителни мерки са предварителни по чл. 121, ал. 1 ДОПК за обезпечаването на бъдещо публично вземане към жалбоподателя. Изпълнително основание в производството по чл.121, ал.1 ДОПК не се изисква, тъй като обезпечителните мерки се налагат още в хода на ревизията, с цел предотвратяване бъдещи затруднения или невъзможност за събиране на установените в хода ѝ вземания. Предварителните обезпечителни мерки се налагат преди да възникне годно изпълнително основание – да бъде издаден РА, който подлежи на предварително изпълнение. В рамките на производството по издаване на постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки публичният изпълнител изцяло е обвързан от предполагаемия размер на задълженията, посочен от ръководителя на ревизията.

Съдът намира, че в разглеждания случай е налице третото отменително основание по чл. 197, ал. 3, пр. 3 ДОПК - дали обезпечителни мерки са наложени при спазване на изискванията по чл. 121, ал. 1 и чл.195, ал.1 от ДОПК.

Безспорно се установява по делото, че предварителните обезпечителни мерки са наложени в хода на извършвана на дружеството ревизия, тоест при образувано и неприключило ревизионно производство, въз основа на отправено до публичния изпълнител мотивирано искане от орган по приходите. По отношение на предполагаемия размер на бъдещите задължения публичният изпълнител действа при условията на обвързана компетентност и се ползва от преценката на ревизиращия орган. В настоящия случай, след като е взел предвид размера на предполагаемото публично вземане, посочен от органа по приходите, публичният изпълнител е постановил оспорената обезпечителна мярка.

Разпоредбата на чл. 195, ал. 1 ДОПК предвижда, че обезпечение се извършва, ако без него ще бъде невъзможно или ще се затрудни събирането на публичното задължение, включително когато е разсрочено или отсрочено. Няма съмнение, че цел на уредбата е

защита на публичния интерес, на фиска и да гарантира, че държавата ще може да събере установеното публично задължение с лихвите до окончателното му погасяване. Определяща е обаче обезпечителната нужда – възможността длъжникът да изпълни задължението си с имуществото, с което разполага и с което ще разполага към датата на изпълнението. Именно това обстоятелство по отношение на жалбоподателя не е изследвано в разглеждания случай. Преписката не съдържа данни, а и не се твърди, че публичният изпълнител е извършил преценка дали действително ще бъде затруднено или невъзможно събирането на публичните вземания.

Общо изискване към всеки административен акт е спазване на принципа за съразмерност на административните актове и изпълнението спрямо засягането на правата и законните интереси на адресатите им, прогласен в субсидиарно приложимия АПК - чл. 6, още повече при специалното изискване на чл. 195, ал. 2 от ДОПК за мотивиране на обезпечителната нужда. Ето защо преценка на обезпечителната нужда и съответна на нея мярка, постигаща целта на изпълнението и по възможност по-благоприятната за длъжника, е дължима и при налагането на обезпечителни мерки по реда на Глава 24 от ДОПК.

Съдът намира за основателно твърдението на жалбоподателя, че не е извършен конкретен анализ на стойността на активите, които биха могли да послужат за обезпечаване на предполагаемите публични задължения. При липса на обосноваване и мотивираност по отношение на размера на предполагаемите бъдещи публични вземания, наложеното обезпечение върху цялото имущество на бъдещия длъжник навежда на непропорционалност и несъразмерност на мярката, в нарушение на чл.121, ал.3 ДОПК чл.195, ал.7 ДОПК. Възбранени са 2 бр. недвижими имоти на балансова стойност 130 000.00 лв., при размер на предполагаемо вземане от 22 511.00 лв., като публичният изпълнител би могъл да наложи възбрана върху единият имот.

Съгласно чл. 121 ал.3 ДОПК обезпечителните мерки се налагат върху активи, обезпечението върху които не води до сериозно възпрепятстване на дейността на лицето. Ако това е невъзможно, наложените обезпечителни мерки следва да не спират извършваната от ревизираното лице дейност. При определяне на обезпечителната мярка следва да се вземе предвид, както обезпечителната нужда на публичния взыскател, така и мярката да не обременява прекомерно интересите на длъжника. Изискването произтича пряко и от принципа на съразмерност по чл. 6 от АПК, според който административният орган трябва да упражнява възложените му правомощия по разумен начин, добросъвестно и справедливо, като административния акт и неговото изпълнение не могат да засягат права и законни интереси в по-голяма степен от най-необходимото за целта, за която актът се издава. В случая върху цялото ни имущество е наложена възбрана, което неминуемо води, не само до затрудняване, но и цялостно възпрепятстване на дейността в противоречие с декларираната цел по чл.121 ал.3 ДОПК.

По изложените съображения, обжалваното решение като постановено в противоречие с обсъдените правни норми е материално незаконосъобразно и следва да бъде отменено.

С оглед изхода на спора, следва да се уважи направеното искане от жалбоподателя за присъждане на сторените по делото съдебно – деловодни разноски в размер на 50 лева за заплатена държавна такса.

Така мотивиран, Административен съд – София - град, III отделение - 55 състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № ПО-133/23.07.2020г. на директора на ТД на НАП С., с което е оставена без уважение жалбата на „В. 2008“ – Е.- [населено място], представлявано от управителя А. П. С. срещу Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки с изх. №С200022-023-0002044/26.06.2020г., издадено от публичен изпълнител при ТД на НАП С..

ОСЪЖДА ТД на НАП [населено място] да заплати на [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], представлявано от управителя А. П. С. сумата от 50 /петдесет/ лева, представляващи съдебни разноски. Решението не подлежи на обжалване.

АДМИНИСТРАТИВЕН съдия: